

"Monsenyor Cañizares, faça seua la llengua de Sant Vicent Ferrer"

Dv, 29/08/2014 per Catalunya Religió

(Josep Miquel Bausset -Monjo de Montserrat) Benvolgut **Bisbe Antonio**: els cristians valencians de la Ribera, la Safor i el Camp de Morvedre, de la Foia de Bunyol, Els Serrans i la Costera i la Marina, l'Horta, el Camp Túria, l'Alcoià, la Plana d'Utiel, El Racó d'Ademús, la Canal de Navarrés, la Vall d'Albaida i la de Cofrents, ens uns dies l'acollirem com el nou pastor d'aquestes comunitats cristianes.

La diòcesi de València és una terra que va de la mar a la muntanya, amb hòmens i dones de fe profunda i arrelada, i amb una estimació especial per Santa Maria, venerada a l'Alcúdia amb l'advocació de la Mare de Déu de l'Oreto, a Utiel amb la del Remei, a València amb la dels Desemparats, a la Font de la Figuera amb la Mare de Déu del Roser dels Xiquets, a Picassent amb la de Montserrat, a Villar de l'Arquebisbe amb la de la Pau, a Xàtiva amb la de la Seu, a Picassent amb la de Vallivana o la Immaculada a Benissa, Lliria i Alcoi.

Aquest bisbat de València té la riquesa d'una llengua pròpia, la llengua d'**Ausiàs March**, de **Jordi de Sant Jordi**, de **Sor Isabel de Villena** i de **Vicent Andrés**. Una llengua que parlen els cristians de Beniarjó i de Manuel, de Vallada, Potries i Albaida, d'Estivella, Murla, Benaguassil i Banyeres.

Els capellans i els bisbes sempre ens han explicat que Pentecostès és la festa de la universalitat de la fe i manifestació de la diversitat de llengües i de cultures que, des de el Vaticà II sobretot, l'Església assumeix i defensa.

Com a nou bisbe de València faça seua la llengua de **Sant Vicent Ferrer** (que predicà pels carrers de Lliria, de València i de Teulada) per afavorir així la presència del valencià a les parròquies, a la catequesi i a totes les celebracions litúrgiques.

En les visites pastorals als pobles valencianoparlants del bisbat, expresse's amb naturalitat en la llengua que parlen els cristians de Benicolet, Alfara del Patriarca, Ador i Moixent, en la llengua de Beneixida, Beniarbeig i Tavernes Blanques, per fer possible així la inculturació de l'Evangelí, en la terra que l'acull com a pastor. És una llengua que els cristians valencians volem que siga llengua de pregària, de predicació i d'anunci de l'Evangelí. Una llengua que estudien els seminaristes valencians a la Facultat de Teologia per tal que després puguen predicar i celebrar en valencià.. Faça possible, també, una vegada per totes, l'edició dels textos litúrgics en valencià (preparats per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua) i que, dissortadament, com deia el bon bisbe **Rafael Sanus**, "*dormen des de fa anys a algun calaix del bisbat de València*".

En les seues primeres declaracions, i pel que fa a la nostra llengua, ja ha dit que "*espero que me enseñéis a hablarla bien y pronto*". L'arquebisbe **Osoro**, ara a Madrid, també va tindre aquesta intenció, però es va quedar només en això. Sabent com sap (per motius d'estudis) l'alemany, no li costarà gens (si realment ho vol) aprendre valencià.

Li desitge bisbe Antonio, que siga capaç d'afavorir el treball dels laics i d'una manera especial, el de les dones, que són les qui porten el dia a dia en les parròquies. Des de la humilitat i el diàleg ajude, com ens ho demana el **papa Francesc**, a fer nàixer una nova primavera en l'Església; una Església senzilla, alegre, pobra i allunyada dels poderosos. No siga mai dèbil amb els poderosos i fort amb els dèbils, sinó al contrari. Denuncie amb valentia la corrupció, la mentida i el frau d'aquells que xafen els més dèbils de la nostra societat. Denuncie amb valentia, cosa que no va fer l'arquebisbe Osoro, els qui es van aprofitar de la visita del papa **Benet XVI** a València per a fer negocis bruts. I els qui van tancar RTVV, atacant la llibertat d'expressió.

Mantinga la independència de l'Església respecte al poder, com ens va ensenyar l'enyorat cardenal **Tarancon**, respectant totes les opcions democràtiques, així com les propostes, que des de la llibertat i el diàleg puguen fer els partits polítics. Fins i tot pel que respecta al model d'Estat, ja que cap model, necessàriament, és millor que un altre. No hi ha un model d'Estat que siga moralment bo, i un altre que no ho és.

No tinga por de les reformes ni del pluralisme, que és sempre una manifestació de l'Esperit. Que el seu servei episcopal com a pare i germà, estiga fonamentat en la senzillesa, en la proximitat i en l'afecte, sobretot amb els qui més sofreixen: els pobres, els ancians, els desnonats, els immigrants, els qui no tenen treball, els malalts, els joves que han perdut la il·lusió i que han hagut d'emigrar.

Que el seu ministeri episcopal siga un servei a l'Evangelí i als cristians i cristianes d'aquest bisbat, ja que com ens ha dit el papa Francesc, "*Jesús vol que els bisbes no siguen prínceps sinó servidors*". I per això aconsellava als capellans i als bisbes que en revestir-se de la casulla per celebrar l'Eucaristia, "*pot fer-nos bé sentir sobre els muscles i en el cor, el pes i el rostre del poble fidel*". El pes i el rostre dels cristians i les cristianes d'aquest bisbat de València.

Com a cristià nascut al bisbat de València li desitge, bisbe Antonio, una bona estada en aquesta diòcesi. Una terra i un Poble acollidor i bo de veritat, que estima aquells que, són missatgers de l'Evangelí.